

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΟΝΟΓΡΗΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκειμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωμα δι' ἑλὰ ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ : Ἑτησίᾳ δραχμῆς 100. Ἐξέ-
μνα δραχ. 50. Τριμηνίᾳ δραχ. 30.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ : Λιγύτου γράσει διαστρ. 50.
Αμερικῆς δολλῆρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ἄλλων ἐν γέ-
νει τῶν ἑλλων Κρατῶν σελίνια 10.
Ἐξήμηνοι καὶ Τριμηνιοὶ ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΘΗ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οὐδαμῶτα μὲνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐρμούδου αριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 45ος

Ἀθῆναι, 16 Ἰουλίου 1938

Ἔτος 60ον.—Ἀριθ 33

ΟΤΑΝ ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ ΤΟ ΜΑΜΜΟΥΘ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΜΑΧ ΒΕΓΟΥΕΝ - ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ.

—Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Πρὸς τὸ βορέα

Μία μέρα οἱ φυλὲς τῶν κυνηγῶν, ἔσηκωμένες ἀπὸ τὸ κτύπημα τῶν ταμπούρων, ἔτρεξαν γιὰ νὰ παραμονέψουν τὰ μαμούθ στὴν ἄκρη ἑνὸς ποταμοῦ. Εἶχαν ἰδεῖ τὸ κοπάδι ἀπὸ μακριὰ νὰ ἔρχεται καὶ μὲ φωνὲς καὶ μὲ κτυπήματα τῶν τὰμ-τὰμ νόμισαν ὅτι θὰ μπορούσαν νὰ τὸ τρομάξουν καὶ νὰ τὸ κάνουν νὰ γυρίσῃ πίσω. Μάταιος ὁ κόπος τους. Τὰ μαμούθ εἶχαν μπεῖ ἀδιστακτικὰ στὸ νερό. Τίποτε δὲν τὰ σταμα-
τοῦσε οὔτε κἂν οἱ φωτιὲς ποὺ εἶχαν ἀνάψει στὴν ἀκροποταμιά. Τὰ πιδὲ δειλὰ ἀπὸ τὰ ζῶα ἔβλεπαν ἕναν κῆλο γιὰ ν' ἀποφύγουν τὸν κῆλύ. Με-
ρικὰ ἐσίσταναν καὶ ἄφηναν νὰ τὰ παρασύρῃ τὸ ποτάμι, ἕκτος ἀπ' αὐτὰ ὅμως ὀλη ἔ, συμπαγῆς μάζα τοῦ κοπαδιοῦ πέρασε σύσπμη.

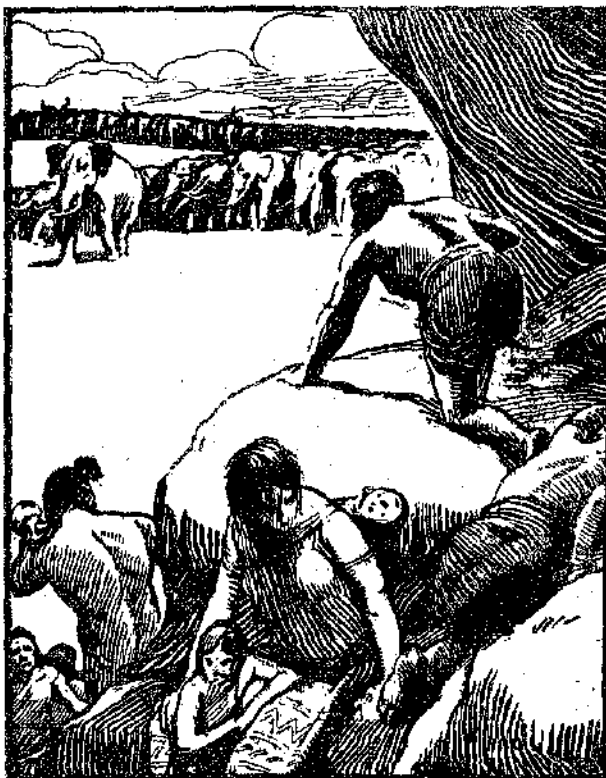
Οἱ ἄνθρωποι τὸ εἶχαν βάλει στὰ πόδια τρομοκρατημέ-
νοι, γιατί φοβήθηκαν τὸν θυμὸ τῶν μαμούθ. Μὰ ἐκεῖ-
να δὲν τοὺς ἔδωσαν κἂν προ-
σοχή. Εἶχαν ἕνα σκοπὸ μπρο-
στὰ τους καὶ τραβοῦσαν κα-
τὰ κεῖ.

Περνώντας τις πεδιάδες τῆς Μοραβίας εἶδαν νὰ ξε-
προβαίνουν ἀπὸ τῆ γῆ τὰ ἀ-
σπρισμένα κόκκαλα τῶν προ-
γόνων τους. Τὸ χῶμα φερ-
μένο ἀπὸ τὸν ἀνεμὸ σκέπαζε
σιγά-σιγά τὰ ἀπέραντα αὐτὰ
ὄστεοφυλάκια ὅπου ἄλλοτε οἱ
κυνῆγοι τοῦ ἐλεφαντόδοντου
συγκέντριωναν τοὺς σκελετοὺς

ἀπὸ τὰ θύματά τους. Ποιά δραματι-
κὰ περιστατικά, τοὺς ἔβλεπαν νὰ ἐγ-
καταλείφουν τὰ μέρη ἐκεῖνα μὲ ὄ-
λους τὼν τοὺς θησαυροὺς ; Ἐπιδη-
μίες ; πόλεμοι ;

Ἄγριοι καὶ παράφρονι μυκηθμοὶ
ἀκούστηκαν. Τὸ κοπάδι χαιρετοῦσε
γιὰ τελευταία φορὰ τοὺς νεκροὺς τοῦ
προγόνους καὶ κυριευμένο ἀπὸ ἕνα
ξερνικὸ τρόμο ἄρχισε νὰ τρέχῃ γιὰ
νὰ ξεμακρύνῃ ὅσο πιδὲ νωρὲς μποροῦ-
σε ἀπὸ τὸν τόπο αὐτὸν τοῦ θανάτου
καὶ τῆς καταστροφῆς.

Οἱ κυνηγοὶ ἔβλεπαν ἀπὸ μέρα σὲ

«Οἱ ἄνθρωποι, ἐκκληκτοὶ μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν εἰσβολή.»
(Σελ. 282 στ. α')

μέρα νὰ μεγαλώνῃ ἡ ἀπόσταση ποὺ
τοὺς χώριζε ἀπὸ τὰ μαμούθ καὶ ἄρ-
χιζε νὰ τοὺς κυριεύῃ ἢ ἀποθάρρυν-
σῃ. Ἡ μὴ μετὰ τὴν ἄλλη, οἱ φυλὲς
ἄφηναν τὴν καταδίωξη καὶ γύριζαν
πίσω στὸν τόπο τους.

Σὲ λίγο μόνο μὴ φυλὴ ἀκολου-
θοῦσε τὰ ἔχνη τῶν μαμούθ. Περ-
πατοῦσε βδομάδες ἐλόκληρες ἀλλὰ
δὲν ἔδειχνε οὔτε πὼς εἶχε δειλιάσει,
οὔτε πὼς εἶχε κουραστεῖ. Οἱ ἄνδρες
προχωροῦσαν μὲ τὸ ἴδιο σταθερὸ
πάντα βῆμα, μὲ τὴν προσοχή τους ἀ-
κοίμητη, ἀνάμεσα στὰ ἀγνωστα καὶ
καινούργια αὐτὰ μέρη ὅπου τοὺς εἶ-
χε φέρεῖ ἡ καταδίωξη τῶν μαμούθ.

Ὡστόσο τὰ ἔχνη τῶν μαμούθ γί-
νονταν ὀλοένα καὶ λιγώτερο καθα-
ρά. Ἡ στέππα πρόφθανε νὰ
ἐπουλώσῃ τις κληγῆς ποὺ
τῆς ἀνοῖξαν τὰ βαρετὰ τους
πόδια καὶ τὸ χαστῆρι φύτρω-
νε ἐπάνω στὰ πατήματά τους.
Μὰ δὲν ἀποθαρρύνονταν. Ἡ-
ξεραν πὼς ἕνα μαμούθ μπο-
ρεῖ νὰ τρέξῃ σὲ μὴ μέρη
τριπλασία ἀπόσταση ἀπὸ ἕ-
ναν ἄνθρωπο. Μὰ ἀδιαφοροῦ-
σαν. Γνώριζαν ὅτι ἀργὰ ἢ
γρήγορα, ἔτσι καὶ ἂν ἀναγ-
κάζονταν νὰ πᾶνε ὡς τὴν ἄ-
κρη τῆς γῆς, θὰ τὰ ἐφθα-
ναν ! Γιατὶ ἦταν ἐπιμονοὶ
καὶ ὁπομονητικοί.

Ἔτσι οἱ κυνηγοὶ συνέχι-
σαν κανονικὰ τὴν πορεία
τους. Οἱ γυναῖκες κουβαλῶν-
τας στὴ ράχη τους ὄλο τὸ
νοικοκυριό τους καὶ κρατών-
τας τὰ παιδιὰ τους ἀπὸ τὸ
χέρι ἢ ἔχοντας φορτωμένα
τὰ μικρότερα στὴ ράχη τους.
Οἱ ἄνδρες πάνοπλοι, ἔτοιμοι
νὰ ὑπερασπίσουν τις οἰκογέ-
νειές τους καὶ τὴν φυλὴ τους.

Μὰ κανένας κίνδυνος δὲν
τοὺς ἀπειλοῦσε. Τὰ μόνυ
ἀνθρώπινα πλάσματα σ' ἑ-

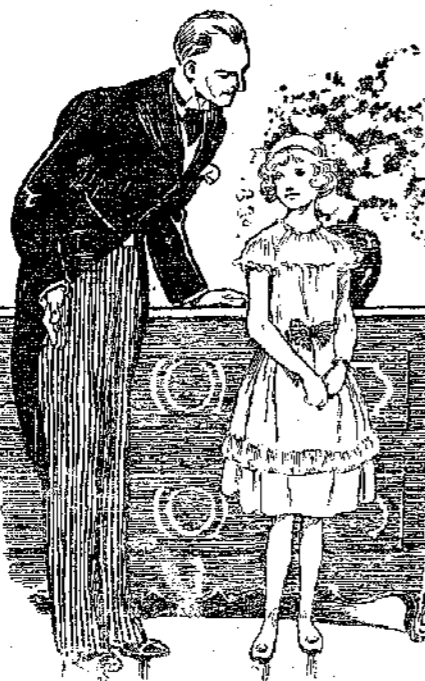

«Αν ή 'Ονωρίνα τούς πίστεψε στ' αλήθεια ή έκανε μόνο πώς τούς πιστεύει 'Οπωσδήποτε έφυγε από την 'Αμερική και ήρθε έδω απ' όπου ε Στάινις μπορούσε να παρακολουθή καλύτερα τή μικρή. 'Εν τω μεταξύ για να τρομοκρατήση την παραμάννα και τόν άνδρα της τούς έγραφε και τούς ζήτησε νέα για τὸ παιδί. 'Εκεινοι μὴ τολμώντας νὰ τὸ ἀπαντήσουν πὼς ή μικρή είχε εξαφανιστεί έφυγαν ἀπὸ τὸν 'Αγία Φραγκίσκο και σὲ λίγο μάθαμε πὼς ή γυναίκα πέθανε και ὁ Φαντόνι είχε πάει στήν 'Αλάσκα. Πέρασαν χρόνια. 'Ο ἀδελφός μου πέθανε και ὁ μόνος κληρονόμος τῆς περιουσίας έμεινα εγώ. Τώρα όμως περὶ τὴν εἶχα φρεμόνουν μὴν τή χάσω. 'Ανέθεσα κι' εγὼ σὲ ἀστυνομικούς, ὅπως εἶχε κάνει ὁ Στάινις. νὰ ψιξουν και νὰ ἴδουν τί είχε ἀπογίνει ὁ Φαντόνι, ὁ μόνος ἀνθρωπος πού γνώριζε τὴν ἀλήθεια. Τὸν ἀνακάλυψαν τὴν ὥρα πὸς ετοιμαζόταν νὰ γυρίσει στήν 'Ιταλία. Μπήκαν στὸ ἴδιο πλοῖο μαζί του και δὲν τὸν ἄφησαν ἀπὸ τὰ μάτια τους. 'Ο ἀνθρωπος αὐτὸς εἶχε μάθει, δὲν ξέρω μὲ τί τρόπο, πὼς τὸ καρτωσάκι βρισκόταν ἐδῶ και ζητοῦσε μὲ κάθε μέσον νὰ ἔρθη σὲ ἐπικοινωνία μαζί της. Εἶχε φαίνεται μετανοήσει για τὸ κακὸ πὸς τῆς έκανε και ζητοῦσε νὰ τὸ ἀπανορθώσει. Δὲν ἄργησε όμως νὰ καταλάβῃ πὼς παρακολουθεῖται και γι' αὐτὸ ἄρχισε νὰ μεταχειρίζεται διάφορα τεχνάσματα μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ ξεγελάσει τούς δῶκτες του. Αὐτὸς ήταν πὸς σὰς ἔδωσε τὸ ραντεβὸ στὸ φυλάκιο τοῦ δασοφύλακα, αὐτὸς ήταν πὸς έκανε τὰ νοήματα τῆς 'Ανναμπέλλας ἀπὸ τὸ παράθυρο, αὐτὸς ήταν πὸς ντυμένος μὲ γυναίκεα ρούχα τῆς εἶχε δώσει τὴν ξανθὴ κούκλα. Μὰ πάντοτε οἱ ἀνθρωποὶ μου προλάβαιναν και ματαίωναν τίς ἐνέργειές του. 'Ωσπου στὸ τέλος ἀπαυδισμένος πιά και μὲ τὸ φέβο δι: στὸ τέλος ὁ Φαντόνι μπορούσε νὰ φερθῇ πὸς ἔξυπνα και ν' ἀποτανθῇ δι: πιά στήν 'Ανναμπέλλα, ἀλλὰ σ' ἕναν ἀπὸ τούς φίλους της και τούς προστάτες της, κι' εἶται γινόταν γνωστὴ ή ἀλήθεια, ἀποφάσισα ν' ἀπαγγίω τὴν 'Ανναμπέλλα για τρίτη φορά και νὰ τή φέρω πιά κοντά μου για νὰ τὴν ἔχω κάτω ἀπὸ τὴν ἀμειση ἐπίβλεψή μου.

— Καί ή Γκρέτα, τί ρόλο ἐπαιξε σ' ἄλλην αὐτὴ τὴν ἱστορία; ρώτησε μὲ ἀγωνία ὁ Καζιμίρ. Γιατί ὁ Φαντόνι εἶχε σημειώσει στήν περρούκα τῆς κούκλας τὴ διεύθυνσή της;

— Γιατί ἤξερε πὼς ἀγαποῦσε και

προστάτευε τὴν 'Ανναμπέλλα και γνώριζε κιόλας πὼς σχετιζόταν τόσο στενά μὲ μὲνα ὥστε ἀν μάθαινε τὸ ἀδικιο πὸς εἶχα κάνει τῆς μικρῆς θὰ ἐξακοῦσε δλη τὴν ἐπιρροή πὸς εἶχε ἐπάνω μου για νὰ μὲ πείση νὰ τὸ διορθώσω. 'Αχ, ή Γκρέτα, έκανε ἀναστενάζοντας. Τόσο ἀγνή, και τόσο ἀθώα. Τώρα και μερικὲς ἡμέρες εἶχε ἔρθει ἐδῶ και εἶχε ἐμπιστευθῆ σὲ μὲνα στὸν παλιὸ οἰκογενειακὸ φίλο τοῦ πατέρα της, ὅλο τὸν πόνο της και ὅλη της τὴ θλίψη για τὴν εξαφάνιση τῆς μικρῆς. Πὸς νὰ ἔβρη, δι: λίγα μέτρα μόλις παραπέρα, χωρισμένο μόνον ἀπὸ ἕνα λεπτὸ μεσοτόχο, βρισκόταν τὸ παιδί πὸς ἀναζητοῦσε. 'Η ἐπίσκεψή της και ή θλίψη της μὲ κλόνισαν. Μ' έκαναν νὰ ἴδῃ τὸ ἐγκλημα πὸς έκανα σ' ὅλο του τὸ

βάθος. Τὸ πάθος τοῦ πλοῦτου μὲ κρατοῦσε ἀκόμη σκλάβο του, μὰ ὡρες ὡρες ἔδλεπα καθαρὰ μπροστά μου πόση λίγη ζωὴ ἔχω νὰ ζήσω ἀκόμη και πόσο καλύτερο θὰ ήταν νὰ ἄλλαζα σὲ χαρὰ ὅλη τὴ λύπη πὸς εἶχα προξενήσει ὡς τώρα, και ἀν δὲν προλάβαινατε σεῖς, ἴσως...

'Η ἀναπνοή, τοῦ βαρῶνου Βάρνα γινόταν ὅλο και γοργότερη και οἱ φράσεις του ὅλο και πὸς σύντομες. Τῆς τελευταίας τῆς πρόσφερε βάζοντας μεγάλη προσπάθεια. 'Ανάπνευε μὲ κόπο και τὰ χεῖλη του ἦσαν μελανὰ. Στὸ τέλος δὲν μπόρεσε νὰ ἐξακολουθήση. 'Ο Καζιμίρ κι' ὁ ἀστυνομικὸς ἔτρεξαν μὲ ἕνα ποτήρι νερὸ και ή 'Ανναμπέλλα πὸς ἀπὸ λίγη ὥρα βρισκόταν κοντά του και παρακολουθοῦσε μ' ἀγωνία τὰ λεγόμενά του, ἔτρεξε

και γονάτισε στὰ πόδια τοῦ ἀνθρώπου πὸς ὑπέφερε και ἔπιασε τὸ χέρι του. Στὴν ἐπαφή τοῦ τρυφεροῦ αὐτοῦ παιδικοῦ χερσιῦ, ὁ ἀνθρωπος πὸς σ' ὅλη του τὴ ζωὴ εἶχε καταδιώξει τὴν 'Ανναμπέλλα, ἀνοίξε τὰ μάτια του, τὴν κοίταξε μ' ἕνα ἀπερίγραπτο βλέμμα και σήκωσε τὸ χέρι του σὰν νὰ ἤθελε νὰ τὴν εὐλογήσῃ; ὕστερα ἄφησε τὸ κεφάλι του νὰ πέση ἀπότομα στὸ στήθος του.

'Όταν ὁ ἀστυνομικὸς κι' ὁ Καζιμίρ ἤρθαν μὲ τὸ νερό, ἦταν πιά ἀργά: ὁ βαρῶνος Βάρνα εἶχε πεθάνει.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

'Η κομψὴ βίλλα τῆς λεωφόρου τῶν 'Ακακίων εἶναι ἀπέψε κατάφωτη. Μέσα σ' ἕνα στενὸ κύκλο καλεσμένων ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ Καζιμίρ Κόστ με τὴ Γκρέτα Λοντόφσκυ.

Ποτὲ νύφη πὸς αἰθήρια δὲν ὠδηγήθηκε στὸ βωμὸ ἀπὸ πὸς ὑπερήφανο γαμπρό. 'Η ἀδοτηρὴ και σκεπτικὴ ἔκφραση τοῦ Καζιμίρ εἶχε σήμερα ὑποχωρήσῃ σ' ἕνα χαμόγελο εὐτυχίας και χαρᾶς. Θέλει κι' ὅλοι νὰ εἶναι εὐτυχημένοι και χερουμένοι γύρω του και εἶναι ἱκανοποιημένος γιατὶ τὸ κατόρθωσε. 'Ορθὴ σὲ μιὰ ἀκρὴ τῆς ἀλλας, ντυμένη μὲ μιὰ ἀραχνόφαντὴ μουσελίνα και μὲ τὰ ξανθὰ της μαλλιά κάνοντας φωτοστέφανο γύρω ἀπὸ τὸ λεπτὸ της πρόσωπο, ή 'Ανναμπέλλα στέκει ἀμέτοχη σ' ὅλον τὸν χαρμόσυνο θόρυθο τῆς γιορτῆς. Τῆς φαίνεται πὼς ζῆ σὲ ὄνειρο. Μὰ μήπως κι' ἕνα ὄνειρο δὲν ἦταν ὅλη ή ζωὴ της ὡς τὰ σήμερα. 'Ενα ὄνειρο κακὸ, ἕνας ἐπιτάλτης ὅσο βρισκόταν στὰ χέρια τῆς 'Ονωρίνας, κι' ἕνα ὄνειρο ὄρατο, τώρα τελευταία, ἀπὸ τότε πὸς γνώρισε τούς φίλους της, ἀπὸ τότε πὸς συνήντησε τὴν Γκρέτα. Αὐτὴ δὲν ἦταν πὸς ἔβριζε λίγο φῶς στὴ δυστυχισμένη της ζωὴ, αὐτὴ δὲν τῆς γνώρισε τὸν Καζιμίρ, τὸν προστάτη και τὸν σωτήρα της;

'Η ἀλήθεια εἶναι πὼς μιὰ στιγμή εἶχε ἀμφισβάλλει: γι' αὐτὴν, τὴν εἶχε νομίσει για ἔχθρὰ της. 'Ηταν εἶταν κλεισμένη στὴ βίλλα τοῦ βαρῶνου Βάρνα τὴν εἶχε ἴδει μιὰ μέρα νὰ μπαίνει στὸν κήπο και νὰ τὸν διασχίζῃ ἔξνοιαστη και ἀδιάφορη. Στὴν ἀρχὴ νόμισε πὼς ἔρχόταν νὰ τὴ σώσῃ μὰ εἶταν εἶδε τὸ ὕψος της, εἶταν εἶδε πὼς πέρασε ή ὥρα και κινεῖς δὲν ἔρχόταν νὰ τῆς ἀνοίξη τὴν πόρτα τότε νόμισε πὼς ή Γκρέτα βρισκόταν σὲ συνενόηση με τούς ἔχθρους της, πὼς ἴσως εἶχε βοηθήσῃ νὰ τὴν κλέψουν. Καί τότε γονάτισε στὸ κρεβάτι της και ἔκλαψε πικρὰ και δεήθη-

κε μ' ὅλη της τὴν καρδιά νὰ πεθάνῃ. — Τί σκέπτεσαι, 'Ανναμπέλλα; ἄκουσε ἔξαφνα μιὰ φωνὴ δίπλα της. Γιατί εἶται ἀφηρημένη. 'Ηταν ὁ γαμπρός, ὁ Καζιμίρ Κόστ. Βλέποντας τὸ ἀκτινοβόλο του χαμόγελο ή 'Ανναμπέλλα ἐνοίωσε νὰ σκορπίσουν ὅλες της οἱ μελαγχολικὲς σκέψεις. Χαμογέλασε κι' αὐτὴ και εἶπε:

— 'Ω, τίποτε, κύριε Καζιμίρ: σκέπτομαι πὼς εἶμαι πολὺ εὐτυχισμένη. Κι' ἦταν ἀλήθεια εὐτυχισμένη. Συννοθευμένη ἀπὸ τὸν Καζιμίρ πὸς ἦταν τώρα κηδεμὼν της κι' ἀπὸ τὴν Γκρέτα Λοντόφσκυ εἶχε πάει κι' εἶχε ἐπισκεφθῆ τὸ σχολεῖο ὅπου μεθαύριο θὰ ἔμπαινε ἐσωτερικὴ. Τὸ ἔβλεπε και δὲν πίστευε τὰ μάτια της. Αὐτὴ ή φτωχούλα 'Ανναμπέλλα πὸς ὡς τώρα πουλοῦσε κάρτες στὸς δρόμους θὰ κατοικοῦσε σ' αὐτὸ τὸ θαυμάσιο κτίριο μὲ τίς τόσες ἀνέσεις, μὲ τὸ ἀπέραντο πάρκο; Θὰ μάθαινε τόσα ὄρατα πράγματα, θὰ εἶχε φίλες της αὐτὰ τὰ πρόσχαρα κι' εὐγενικὰ κηροσάκια; Δὲν θὰ κρύωνε πιά, δὲν θὰ πεινοῦσε, δὲν θὰ ἦταν ντυμένη στὰ κουρέλια;

Κι' ὅπως ἦταν κι' αὐτὴ εὐτυχισμένη ἤθελε νὰ κάνῃ κι' ὅλους γύρω της. 'Ο Καζιμίρ κι' ή Γκρέτα δὲν χρειάστηκαν τὴ δικὴ της παρέμβαση. Βρῆσαν τὴν εὐτυχία τους μοναχοὶ τους. Μὰ ὁ φίλος της Ριχάρδος ἐγκατέλειψε πιά ὀριστικὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐφημεριδοπώλη και μεθαύριο μπαίνει κι' αὐτὸς σ' ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα κολλέγια, για νὰ γίνῃ ἀργότερα ἀεροπόρος. Για τὴν ὥρα αὐτὸ εἶναι τ' ὄνειρό του. Μιὰ στιγμή σκέφθηκε νὰ γίνῃ ντέκτιβ σὰν τὸν φίλο του τὸν Καζιμίρ, μὰ ή κατάκτηση τῶν αἰθέρων τὸν τραβάει περισσότερο.

'Η 'Ανναμπέλλα δὲν ἔεχασε οὔτε τὸν Φαντόνι, τὸν ἀνθρωπο μὲ τὴν ξανθὴ κούκλα. 'Υστερα ἀπὸ πολλὲς προσπάθειες ὁ Καζιμίρ κατόρθωσε και τὸν βρήκε, τοῦ εἶπε πὼς ή 'Ανναμπέλλα πῆρε πάλι τὸ ὄνομά της και τὴν περιουσία της και τὸν ρώτησε ποιά θὰ ἦταν ή ἐπιθυμία του. Κλαιγοντας ὁ παλιὸς συνέννοχος τοῦ Βάρνα εἶπε πὼς δὲν εἶχε ἄλλο πόθο παρὰ ν' ἀποκτήσῃ ἕνα μικρὸ κτηματάκι για νὰ περάσῃ τὰ τελευταία χρόνια τῆς ζωῆς του, κι' ή 'Ανναμπέλλα πρόθυμα τοῦ ἔδωσε τὰ μέσα για νὰ τ' ἀγοράσῃ.

Οὔτε τὴν 'Ονωρίνα ἔεχασε, δι: πέρασε τόση δυστυχία κοντά της. Τῆς ἔστειλε κι' αὐτῆς χρήματα ἀρκετά για νὰ ἀνοίξῃ ἕνα μαγαζάκι, τῆς ζήτησε όμως νὰ μὴν τὴν ξαναἰδῇ στὰ

μάτια της και ἀν εἶναι δυνατόν νὰ πάῃ νὰ ἐγκατασταθῇ σὲ μιὰ ἄλλη πόλη.

— Δεσποινίς Γκρέτα, δεσποινίς Γκρέτα, ἀντήχησε ἔξαφνα ή φωνὴ τοῦ Ριχάρδου.

Μέλο πὸς ή Γκρέτα εἶχε γίνῃ τώρα και μιὰ ὄρα κυρία Κόστ ὁ μικρὸς δὲν μπόρεῖ ἀκόμη νὰ συνειβίῃ νὰ τὴν φωνάζῃ μὲ τὸ καινούργιο της ὄνομα.

'Η νύφη γυρίζει και τὸν κοιτάζει χαμογελώντας.

— Τί εἶναι, ἀγέρι μου;

— 'Ω δεσποινίς, δὲν πρέπει και ὁ καυμένος ὁ Λύκος νὰ χαρῇ σήμερα μαζί μας. 'Ακόμη δὲν εἶχε τραταρισθῇ τίποτε.

— Καί βέβαια, λέει ὁ Καζιμίρ

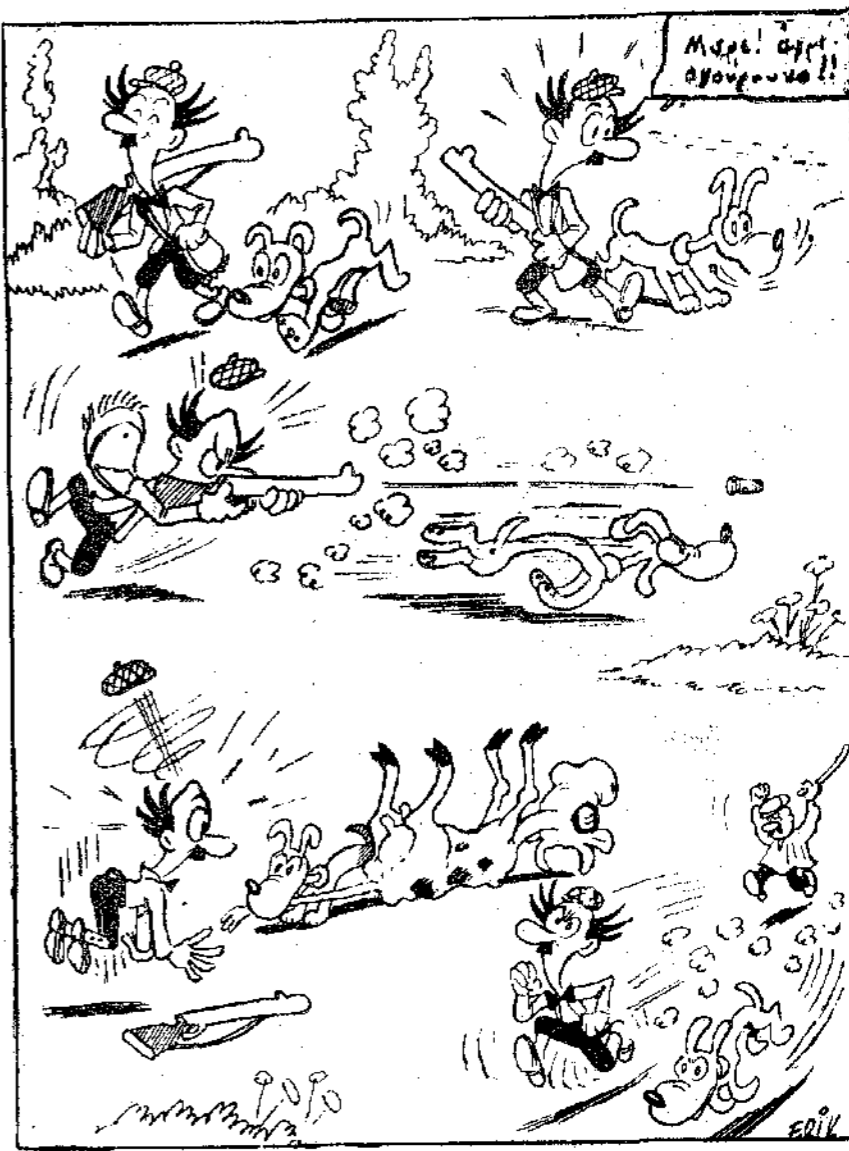
γελώντας και βάζοντας μπροστά στὸ Λύκο ὑπέροχο παγωτὸ βανίλλια; δι: μόνον πρέπει νὰ γιορτάσῃ μαζί μας ὁ Λύκος, ἀλλὰ πρέπει και νὰ ἀμειψθῇ κιόλας. Γιατί αὐτὸς ἦταν ὁ κυριώτερος βοηθός μας, αὐτὸς μὲ τὸ ἀστυνομικὸ τοῦ ἐνοστικὸ μὲς βοήθησε ν' ἀνακαλύψουμε τὴν 'Ανναμπέλλα κι' αὐτὸς τέλος μὲς βοήθησε νὰ διελευκάνουμε τὸ μυστήριό τῆς ξανθῆς κούκλας. Εἰς ὑγεὶν λοιπὸν τοῦ ντεκτεῖβ Λύκου.

— Εἰς ὑγεὶν.

Και μέσα στὸ γενικὸ πανθαίμονιο, τὰ γέλια και τίς φωνὲς ὁ Λύκος βρῖσκει εὐκαιρία και ἀρπάζει ἀπὸ μόνος του ἕνα δεῦτερο γλυκὸ.

ΤΕΛΟΣ
ΚΙΜΩΝ ΔΑΚΙΔΗΣ

ΟΤΑΝ Ο ΚΥΝΗΓΟΣ ΔΕΝ ΒΛΕΠΗ...
ΑΣΤΕΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΕ 5 ΕΙΚΟΝΕΣ ΧΩΡΙΣ ΠΟΛΛΑ ΛΟΓΙΑ

—Μπερ! ἀγριογοῦροῦνο! —'Ω, δυστυχία! ἦταν ή γελάδα τῆς κυρα-Παγῶνας!

Η' Διαγωνισμοῦ σήμερα εἶμαι λακωνική, γιατί καὶ σὺ μοῦ γράφεις λίγα.) **Γεώργιον 'Αθ. Παπαθανασόπουλον** (οἱ λόσεις σου ἀπαράδεκτες· γὰρ δὲν ἔβρεις τοὺς θρούς; πρέπει νὰ εἶναι γραμμένες οὐ ἰδιωτεροῦ χαρ- τι λόσεων, ἀπ' αὐτὸ ποῦ πούλῳ στὸ γρα- φατο μου· θάγοράς; λοιπὸν μὰ θεοῦμα —δρ. 4,50—θὰ ξαναγράψῃς σ' ἓνα φύλλο αὐτιές τις λόσεις, θὰ μοῦ τις ξανακτείλῃς καὶ θὰ ἐξακολοθηθῇς.) **Συριοανόπουλα** (λυπηθῆκα ποῦ δὲν μπόρεσες νάβῃς καὶ στὸ γραφατο μου· ἄλλη φράσ, ἔ; σοῦ ἀ- πῆντησα, νομίζω, καὶ στὸ προηγουμένο γράμμα σου· τώρα περμάνω ἀπὸ τῆ Σκό- ρο) **Δοξαμμένο Νηοί** (θεύτερος στὰ λα- τινικά δὲν εἶναι λίγο, μῆρβόθ· ἐπίσης κα- λὲ θὰ πῆγες καὶ σὰλλα μαθήματα· σ' Ἀποτελέσματα τῶν ἑθνήμων μόνο δοσι- στέλλουν Στατιστικὴς παύρονος ἑθνημα· τῶν ἄλλων εἶναι τὰ περσικά, ποῦ δὲν λογαριάζο- νται) **Δέοντα Τολοτό** (δὲν ἀμφιβάλλω πῶς τἀποτελέσματα θὰ εἶναι πολὺ καλὰ· χάρω πολὺ ποῦ σοῦ ἄρσες ὁ τόμος μου τοῦ 1902, ἀλλὰ τὸ ἴδιο θὰ σοῦ ἄρσες ὁ- ποιον κι' ἂν ἀγράβης· τώρα ποῦ τελειώ- σεις, περμάνω νὰ μοῦ γράψῃς συχνά·) **Λευ- κοπεργιώτην, Κερμάν** κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαθα μετὰ τὴν 10 'Ιουλίου θῆκαντῆσι στὸ ἀρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 28ου Διαγωνισμοῦ Λόσεων. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλαδίου τούτου δεκταὶ μέχρι τῆς 16 Σεπτεμβρίου.

431. Ἀεξίγαιρος
Μὴ πρόθεσις, ἀπλοσύεατα,
Μὲ γεωμετρικὸ
"Ἄν συνδυάσης σῆμα,
Θὰ κάμῃς κληρικὸ
"Ὅπου συνήθως στέκεται
'Ἀπέξω ἀπ' τῆγιο Βῆμα.
Βασιλεῖσα Νεφερίτι

432. Στοιχειδύριος
Πολίτης κάποιου κράτους
Πούχει μεγάλη εὐγένεια,
"Ἄν χάσῃ τὸ κεφάλι,
Θὰ χάσῃ καὶ... τὰ γένεα.
Ἡλιοπεριχρῆτη

433. Ἀναγραμματισμός
Μία θεὰ μὲ τὸ μικρὸ της
— Γιατί ἔχει καὶ μεγάλο —
"Ἄν τὴν ἀναγραμματίσῃς,
Τὶ μαγεῖα κι' ἀνθηρότης
— Τὸ λατρεύεις χωρὶς ἄλλο—
Εἶν' αὐτὸ ποῦ θάνεικόςτης!
Ἄνεα Χάρη

434. Μαγικὴ Εἰκὼν ἀνευ εἰκόνας
— Παιδί, ὅς κάμῃς κάτω-ἔκει
Νὰ τρέξουμε κινὸ εὐτερεα.
— Μὰ ποῦ, κυρὸ Βασιλική;
— Ἄδεν τῆκουσες; τὸ ἀνέφερα.
Ἡλιοπεριχρῆτη

435. Χειρόμυλος
Καθέτως οἱ σκυροὶ μέγας
φιδόσοφος, οἱ ἀστερισκοὶ
ἀντανυμιά. Ὅριζαντίως ἐν
τῶν ἄνω κατὰ στίχον: με-
γάλη νῆσος τοῦ Αἰγαίου,
φωνῆεν, ἄγχιον ζῶον, χρο-
νική μονάς, φωνῆεν, μῆν,
γράφει στίχους, μεγάλην
ἐπιστήμη.
Λοχαγὸς Ντερέφους

436. Κρυπτογραφικόν
1234567 = Ἀδελφὴ τοῦ Φοίβου,
2151 = Πόλις τῆς Γραφῆς,
31217 = Ἀρχαία πόλις,
4251 = Διὰ τὰ πλοία,
5161 = Θεά,
6267 = Θεά,
71512461 = Πόλις τῆς Γραφῆς.
Φυσιολάτρης

437—442. Πτερωτὸν Γράμμα
Αἱ κάτωθι ζητούμενα λέξεις ἔχουν
δύο ἀπὸ ἐν γράμμα κοινόν—τὸ πτερω-
τόν—τὸ ὁποῖον ἀπαντῶ πρώτον εἰς τὴν
πρώτην, δευτέρον εἰς τὴν δευτέραν,
τρίτον εἰς τὴν τρίτην καὶ οὕτω καθε-
στῆς:
Μαθητῆς τοῦ Σωκράτους—Θεά τῆς
νυκτός—Ἀρχαῖος λυρικὸς ποιητής—
Βαλκανικὴ πρω-εῦουσα—Ἐργαλειὸν
τῆς μάρμης, τὸ ὁποῖον κρατεῖ καὶ ἡ
Μοῖρα—Ἡπειρος.
Λευκὴ Καμῆλια

443. Ἀκροστιχίς
Τὰ τελικὰ γράμματα τῶν κάτωθι ζη-
τούμενων λέξεων ἀποτελοῦν μυθικὸν
κωδωκόν:
1, Ἡπειρος· 2, Πηνὸν τῆς ἀδῆς·
3, Πρόθεσις δισύλλαβος· 4, Ἀρχαία
ποιήτρια· 5, Χρονικὴ μονάς.
Λοχαγὸς Ντερέφους

444. Φωνητετόλιον
λγ * * * ψχ * μ * τυ * κν
Λευκὴ Καμῆλια

445. Γρίφος
νὰ εβεβ εβ εβεβεβ
νὰ νὰ εβ εβ εβ εβ
"Ἄ, δικάζει; τ' εβεβ εβ εβ
νὰ νὰ εβ εβ εβ εβ
νὰ εβ εβ εβεβεβ
Λευκὴ Καμῆλια

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ. 18.
225. Φουκνός (φῶ, σί, ἄν, ὤς). —
226. Σῆρος-ἄμκος — 227 Μίς-μῆς. —
228. Οὐραγονάη-Παραγονάη.
229-238. Διὰ τοῦ Ο: Πόρος, τόνος,
μόνος, φόνος, καός. —234: —
235. ΓΗ-ΡΟΥΣ
ΡΑΣΚΩ Α-ΕΙ ΔΙΔΑ-ΣΚΟΜΕ-ΝΟΣ(γ[α]λ[ή] ο[ι]α, Σκω-τ[ι]α, σ[ι]δ[ή], Δ[ιδώ], δά-σ[ι]ς, κό[μ]η)
μέ[λι], νό[σος]). —236. Σοφοῖς ὁμιλῶν
καὶ τὸς ἀπαβῆσαι σοφός. — 237. Ἐν τῷ
κόσμῳ θλίψιν ἔχετε (ἐν τὸ Κῶς, Μῦθ
λίψ ἦν, ἔξ s τε).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 10 τὸ ποῦ λέξεις μὲ ἐπὶ σελ. γὰρ δρ. 6, τὸ ἐλάχιστον τίμημα. Πέραν τῶν 10 λέξεων 80 λεπτὰ ἢ λέξις μὲ πέντε δὲ στοιχεῖα δρ. 1 καὶ μὲ περισσότερα δρ. 1, 50. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 5. Οἱ μὴ συνδραματὰ πληρῶνται τὰ διπλά. Ἡ προκληρωμὰ εἶναι ἀπαραίτητη

Ἰεμα, Ἀμάραντος Δόξα, εὐχαριστῶ κά-Ιρα πολὺ γιὰ τίς εὐχές σου.
Ζακυνθινοῦλα
[ΑΗ' - 568]

Ριγολέττο, καλὸ μου φίλε, κάποιος φαν-τίστημα ὅτι ἀποτελοῦμεν... ἓνα (!) πρόσωπο !!! Ἀλλὰ πόσο ἄζικο ἔχει!.. (Διάπλασις; Βεβαιότατα).
ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ
[ΑΗ' - 564]

Δοξαμμένο Ἀκρωτήρι, θέλεις νὰ γνωρι-στοδομῃ; Μένω στὸ Βυλόκαστρο.
Κυκλῶν
[ΑΗ' - 565]

(ΑΗ' - 566)
Ἀγαπητὴ Νινέττα, ἡ μεγάλη μετριο-Ἀφροσύνη γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου σ' ἔκανε ὑ-περβολικὴ στὰ λόγια σου γιὰ μένα. Πόσο πρέπει νὰ εἶναι ἐγγενικὴ ἡ ψυχὴ σου!
Περμάνω.
ΤΡΙΣΚΑΤΑΡΑΤΟΣ
[ΑΗ' - 567]

Ἄν προσεχῶς προκηρῆσονται Ἡέ-Λγας Διαγωνισμοῦ.
ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ
[ΑΗ' - 568]

Βιολέττα, χρόνια πολλὰ γιὰ τὴ γιορτῆ-Βσου. Βαρόνος Ἀλλανάρτσους
[ΑΗ' - 569]

Ραδιοηλεκτράφημα: Αἰσιως ἀπῆχθην Ἀθήνας. Στόπ! Ὑσιὰ ζαίνει εὐνοκ-κῶς. Στόπ!.. Εἰς τὸ ταχέως ἀπανθεῖν. Στόπ!..
ΣΥΡΙΑΝΟΣ
[ΑΗ' - 570]

Ράδιο Ἑλλάς / Προσοχή!.. ἐπὶ τὴ ἴ-Ρχη σου! Στις συνεδριάσεις... μιλᾶτε αὐθῆτερα!.. Ὑπάρχει Κατάσκοπος στὸ Ἑλληνικὸ! Ἄν καί... δὲν χρειάζεται μα-γάλη κατασκοπεῖα γιὰ σᾶς. Πάντως τμη-σας νὰ σᾶς παρακολουθοῦν οἱ...
«ΜΥΣΤΗΡΙΟΔΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ»
[ΑΗ' - 571]

Ἄἱ δεσποινίδες Παπαγγελλῆ, Σάρνα καὶ Ἀσια μὲ τὰ πολὺχρωμα μπανισέρ των, κινοῦν τὸν θαυμασμὸν τῶν λουομένων ὅτις δροσάλουστες πλάς τῆς Σέρου (Τάλλρο; (!) Βαγγελίζη (!)) Ὑδραϊόπουλο
[ΑΗ' - 572]

« ΔΕΙΚΟΝ ΑΠΟΚΑΔΥΦΕΩΝ» διαπλα-Ἀσόκομα, τρέμμας! : Φρόντισι Μάρς =Κλέοπας, Βίλλο Φέρτες=Σαχίνης, Ἄν-τολφ Βόλμπροκ=Βέρης, Ἀρκενίνος=Γαδα-λάς, Ἄ τρέμητος Καθαλλάρης = Πουακού-ρης, Ἄ νανθομένη=Μητωκίστα, Ἑλληνίς =Σακαλαρίου. (Ἐπεται συνέχεια).
«ΑΤΘΙΔΕΣ»
[ΑΗ' - 573]

Ἀγαπητὴ Διαπλασόπουλα : « Ἀστέρης », Ἄνοικτόκαρδοι; Νταρί; Ἄνδαλού-ζα, Μερσαντές, Αἴτσι, Ὀπλιγαντιῶ, Βαλε-ντίνε, Λοβλά, Ἀγερτῆ, Ἀγκάθι, Μπετῶν, Ἀφρόσσα, Ἄττε Ἰράμ, Εἰδάννα, Λευκὴ Ἀο-ρελάτ, Λικμαρτίνο, Βραζιλιάνα, «Κατάσκο-ποι», « Ἀτθίδες » καὶ ἐν γένει ΟΑΑ τὰ Δια-πλασόπουλα, περμάνουμε μετὰ πεφοιθῆ-σεως ὑποστηρίξειν. Αἰουκρινίσις : Ὅποιος βραβευθῆ ἔσται καὶ σὲ ἓνα διαγώνισμα θὰ λάβῃ δῶρο. Ὑποστηρίξατε !!! Ὑπενθυμι-ζομε ἀκούθωναι : [ΑΗ' - 78].
ΡΑΔΙΟ ΕΛΛΑΣ
[ΑΗ' - 574]

Βέρθερε, τί γίνεσαι; Ἄνταποδίδεις; — Βρελλῆ Νεότης, ὀγαίνω, Γιατί τόσοσ καιρὸ χάθηκας; — Ζανθὴ Ἑλληνοπούλα
[ΑΗ' - 575]

Ἄννη Καμῆλια, σὲ βεβαίῳ εἶσαι ἀκα-Ἄτανόητη. Πάντως σοῦ ἔκανα τὴ χάρη ποῦ ζήτησες.
Κατόσοπος «33»
[ΑΗ' - 576]

Ἄ διαγωνισμὸς «ΤΡΕΛΛΟΠΑΡΕΑΣ». ἈΠραηρηθῆσεται δῆμιμος τριδραχμοσ φιλολογικὸς διαγωνισμὸς. Θέμα : Ἐλευ-θερο. Βραβεῖα Τρία : Φωτογραφικὴ μη-χανὴ (Κόντακ) καὶ δύο βιβλία. ἄ/σις : Δ. Μακρόπουλον, Ἐνωσιν Συνεταιρισμῶν, Κιάτον. Διαπλασόπουλα—εἰς ὑποστηρίξατε!
[ΑΗ' - 577]

Στέφανε τῆς Δόξης, θερμὰ συγχαρητῆ-Στρα γιὰ τὸ πρώτο βραβεῖο στήν ἐκτῆ. Καλὴ πρόδοσ καὶ στὸ Πανασπιστήμιο.
ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΥΛΑ
[ΑΗ' - 578]

Ἄδεια Ὀπλιγαντιῶ, γιατί τόσοσ σιωπή; Ἄ Βαρκοῦλα τοῦ Νεῖλου, ποῖ ἡ νέα σου ἄ/σις;
Λαρέντα Γιούγκ